

144,42±2,02 мкм². Округло-овальные ядра площадью 15,5±0,63 мкм² смещены к базальному полюсу. Они характеризуются умеренной базофилией. Глыбчатый и зернистый гетерохроматин равномерно распределен в ядре.

Таким образом, полученные данные вносят вклад в разделы видовой морфологии животных.

ПАТОМОРФОЛОГИЧЕСКАЯ И ДИФФЕРЕНЦИАЛЬНАЯ ДИАГНОСТИКА НЕФРОЗО-НЕФРИТНОЙ ФОРМЫ ИНФЕКЦИОННОГО БРОНХИТА КУР

Журов Д.О.

УО «Витебская ордена «Знак Почета» государственная академия ветеринарной медицины»

Цель работы – описать морфологические изменения в почках кур, больных инфекционным бронхитом.

Отбирали кусочки почек для гистологического исследования. Для уточнения диагноза на ИБК проводили серологическое исследование парных проб сыворотки крови в ИФА (ретроспективная диагностика).

При гистологическом исследовании почек цыплят 35-дневного возраста установлено, что в корковом веществе «подагрические» участки локализовались в группах рядом расположенных проксимальных канальцев, как правило, большего диаметра. Канальцы были расширены. В просвете канальцев визуализировались мочекислые соли кальция, которые структурно выявлялись в трех вариантах. В первом случае мочекислые соли просматривались в виде кристаллических, звездчатых структур. Центральная их часть окрашивалась всегда базофильно. В периферических «лучиках» выявлялись оксифильные участки красного цвета. Возможно, это было связано с формированием кристаллов, содержащих соли и некротический детрит. Данное предположение объясняется тем, что эпителий канальцев чаще всего некротизировался, реже – подвергался выраженной атрофии. «Лучики» кристаллов чередовались с полисадообразно расположенными эпителиоидными клетками. Снаружи базальной мембраны выявлялись в большом количестве гистиоциты и фибробласты, формирующие вокруг проксимальных канальцев большого калибра «псевдокапсулу».

Во втором случае в просвете канальцев выявлялись базофильные цилиндры. На поперечном разрезе они имели округлую форму. Цилиндры выявлялись не гомогенно, со множеством ячеек и вакуолей. Снаружи цилиндра были окружены слоем некротического детрита в виде розово-красной каймы. По периферии каймы выявлялось множество ядер эпителиальных клеток. Базальная мембрана была разрушена. Указанные структуры были окружены единичными гистиоцитами и эпителиоидными клетками.

В третьем случае эпителий мочеобразующих канальцев был лизирован, однако базальная мембрана сохранена. В просвете канальцев обнаруживалась слабо базофильная пенистая или ячеистая масса.

Иногда встречался смешанный вариант – наличие в собирательных трубочках большого диаметра фрагментов кристаллов уратов и фрагментов цитоплазмы и ядра нефроцитов. При этом эпителий собирательных трубочек находился в состоянии выраженной атрофии. Реже отмечалась вакуольная дистрофия эпителия трубочек. Кроме того, в мозговом веществе большинства долек отмечали признаки

фібротизації, а також лимфоїдно-макрофагально-плазмноклеточные проліферати, имеющие удлинненную форму.

Таким образом, обнаруженные тяжелые и необратимые гистологические изменения у птиц характерны для нефрозо-нефритной формы инфекционного бронхита кур.

МОРФОФУНКЦІЙНА ХАРАКТЕРИСТИКА СЕНСОМОТОРНОЇ КОРИ ГОЛОВНОГО МОЗКУ ЩУРЯТ ПІСЛЯ АНТЕНАТАЛЬНОГО ВВЕДЕННЯ ТІОТРИАЗОЛІНУ

Зідрашко Г.А., Алієва О.Г., Таврог М.Л., Потоцька О.І.

Запорізький державний медичний університет

Відомо, що не тільки важкі пошкодження, але навіть недорозвиток мозку у ембріогенезі, після народження майже ніколи повністю не компенсуються. Ось чому виникає необхідність рішення питань про можливість стимулювання розвитку мозку у період ембріогенезу.

Мета – вивчення морфофункціональних змін нейронів та гліоцитів сенсомоторної кори головного мозку щурят після впливу біологічно-активної речовини тіотриазоліну.

Морфологічно досліджувалася сенсомоторна кора потомства білих щурів-самок, які весь період вагітності внутрішньом'язово отримували ефективну дозу біологічно активної сполуки тіотриазолін, яка має антигіпоксичні, антиоксидантні, репаративні властивості, а також подібно пірацетаму, стимулює процеси видобування енграм пам'яті. Фронтальні зрізи завтовшки 5–7 мкм фарбували за методом Нісля та вивчали щільність розміщення нейронів та гліоцитів, гліонейрональний індекс, товщину сенсомоторної кори, тінкторіальні властивості нейронів.

Гістологічно у експериментальних щурят до 3-ї доби розвитку спостерігається достовірне розширення всього коркового пласта, у зв'язку з чим зменшується щільність розміщення нейронів. Чіткіше виявляється різниця між неокортексом і білою речовиною. Краще виражена стратифікація кори. Частіше спостерігаються нейрони великих розмірів з вузьким обідцем цитоплазми і округлою формою ядра, зменшується у нервових клітинах кількість додаткових ядерців, що являється позитивним моментом у процесі дозрівання кори мозку.

З 5-ї доби розвитку розширення сенсомоторної зони має статистично недостовірний характер. Виявляється збільшення числа помірно гіперхромних нейронів. У 7-добових щурят спостерігається зменшення щільності нейронів у 2-му та 5-му шарів неокортексу. Нейрони 5-го шару мають більший об'єм тіла, ядра та ядерця. В свою чергу, диференціювання нервових клітин та їх розмір тісно пов'язаний з синтезом білка та нуклеїнових кислот у них. Цитофотометричне дослідження виявило значне підвищення вмісту нуклеїнових кислот в нейронах 5-го шару

Отримані данні свідчать, що тіотриазолін сприяє в ранній період онтогенезу прискореному дозріванню нервових клітин і шарів кори сенсомоторної зони головного мозку у потомства щурят після його антенатального введення.